

*Члену Національної спілки письменників України Леоніду Кулішу з
нагоди ювілею*

За фахом - вчитель, а в душі - поет,
І хоч нікому він не догоджає,
Його талант - надійний амулет,
А слава меж уже давно не знає.

Як всі, писати вірші починав
З казкової поліської природи,
Але багато прикрощів пізнав,
Змінив на гумор милозвучні оди.

Газету розгортаю і хутчіш
Читаю, що там пишуть нам поети,
А там, де підпис Леонід Куліш,
Тріщать по швах чийсь авторитети.

Він, як фотограф, ловить кожну мить,
Нічого і ніде не пропускає,
В його душі вогонь добра горить
Й теплом цим віру у серця вселяє.

Бо гумор - це не тільки жарти й сміх,
Це правди гіркота й життєва мудрість,
Немов рентген, проймає наскрізь всіх
І бачить зло, хабарництво і дурість.

Пишіть, мій друже, це потрібно всім,
Щоби сміялись ми, а не чужинці,
Щоб гумор Ваш заходив в кожен дім
Й нагадував, що ми - це українці.

Не допустімо, щоб сміявся світ
Із наших бід й невміння працювати.
Вам, ювіляре, зичу сотні літ
В любові й мирі жити і писати!

Т. Корнійчук